Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатаї вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

З новим роком розпочав ся **двайцять другий рік** нашого видавництва: найлїпший доказ, що „Народна Часопись“ уміла здобути собі прихильність нашої суспільности. При сїй нагодї можемо ще й на то покликати ся, що „Народну Часопись“ передплачують і читають дуже радо навіть наші земляки далеко за морем аж в Америцї, а се хиба найлїпший доказ, як наша суспільність знає і уміє добре оцїнити ту прислугу, яку їй робить наша часопись. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всї змагання редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публицї подавати як найобильнїйший і як найдобірнїйший материял не лиш із суспільного і полїтичного житя, але також із всїляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп. Передплатників і Читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах.

„Народна Часопись“ буде й в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для **львівских передплатників** в аґенциї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для **передплатників на провінциї** в ц. к. Старостах:

на цілий рік	К 4·80 с.
на пів року	„ 2·40 „
на чверть року	„ 1·20 „
місячно	„ —·40 „

поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати **безпосередно почтою**:

на цілий рік	К 10·80 с.
на пів року	„ 5·40 „
на чверть року . . .	„ 2·70 „
місячно	„ —·90 „

поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Найблизше засїданє сойму. — 5 парляментарних комісий. — З Туреччини. — Ворохобня в Хінї. — Заява нового француского правительства.

Найблизше засїданє сойму відбуде ся в суботу дня 20 сїчня о год. 11 рано. На деннім порядку нарад стоїть ряд предложень Видїлу краєвого, з котрих важнїйші: справозданє о банку краєвім, о дїяльности краєвого патронату щадничих спілок і спілок рільничих, о краєвій центральній касї для спілок рільничих, в справі запоруки краю для емісиї облїґаций зелїзничих і зміни статуту банку краєвого, з дїяльности публичного посередництва працї, о будові заведеня для умово недужих в Кобержинї, о школах огородничих і підпираню садівництва, о школї лїсовій у Львові, о рентових оселях, о краєвих рільничих заведенях в Дублянах, о справах гірничих, о прелїмінарях фонду пропінацийного на 1912 рік, о замкненю рахунків фундациї ґр. Скарбка за рік 1909.

Субкомітет комісиї для податку від будинків відбув передвчера засїданє для обговореня загальних основ реформи сего податку. Іменем правительства шеф секциї Барек пред-

---

3)

ЗАПИСНИК БОЖЕВІЛЬНОГО.

(Оповіданє В. Кабеля).

(Дальше).

Але Веґенер, котрий лиш називав ся капітаном „Цїсаря Барбароси“, а в дійстности був тайним аґентом Голяндиї, котра зі зглядів торговельних мала як найбільший інтерес в тім, щоби уникати дальших запутанин полїтичних, покивав лиш знову остерігаючо головою. — Мушу вам честно сказати, що менї цїла тота істория тут вже від кількох днів не подобає ся. Нам тепер дивлять ся з турецких кораблїв як тоті чорти на пальцї. Менї видить ся, що тим панам все-таки впало в очи, що наша направа керми трохи за довго триває, бо майже вже дві недїлї. Коли нам вчера дали приказ не виїздити поки що із пристанї, то єсть се для мене новий доказ, як мало Капудан-бей вірить в нашу невинність.

Керманич приложив знову дальновид до очий і шепнув тепер борзо: От надпливає знову лодка, котра перед двома годинами відчалила від „Александриї“. Ану подивіть ся більше на лїво! Здає ся, що то ті самі шість осіб.

— Де то лиш они бували? — спитав старший живо.

— Здає ся, що їздили до того форту, що замикає пристань. На жаль я не міг далеко слїдити за ними.

Веґенер за хвилинку спустив свій дальновид в долину і спер ся вигідно об поруче.— Я гадаю, що нам треба ще якийсь час підождати — сказав він відтак позіваючи зтиха. — Я не знаю, менї нинї якось так, як колиб я прочував, що стане ся щось незвичайного. Та гостина анґлійского офіцира на фляґовім кораблї бея не може якось помістити ся менї в голові.

Хвилї минали поволи. Оба мужчини старали ся скоротити собі час розмовою, позакурювали собі люльочки на коротких цибушках і розповідали один другому свої спомини з їзди по сих водах від часу, коли три европейскі держави перед кількома місяцями вмішали ся до грецко-турецкого заколоту.

Кажуть, що Капудан-бей призбирав собі на „Александриї“ гарну збірку дорогоцїнностий, зрабованих на грецких островах яко военну добичу — розповідав з гнївом керманич підчас розмови.—То справдешний розбишака морский, той турецкий адмірал — захланний, кровожадний, простакуватий в кождім дїланю — якраз зовсїм щось противного до свого начальника Ібрагіма-пашї, котрому годї відмовити якогось поважаня мимо хитрости в єго полїтичних крутанинах. Я хотів би лиш, щоби союзники той рабунок знов —

Він урвав тут нагло і вхопив чим скорше за свій дальновид і став з напруженем придивляти ся турецкому кораблеви стяговому, на котрім якраз заблисло сине сьвітло і щезло, а відтак знов показало ся.

В кілька минут пізнїйше спустив ся керманич на линві осторожно з корабля в море і кидаючись далеко по водї поплив до „Александриї“. Чим близше підпливав до лінїйного корабля, тим більше уважав на то, щоби не плюскати і поринав так глубоко, що лиш голова виставала трохи з води. Коли підплив до правого боку корабля, знайшов там звисаючу з отвору від пушки линву і вилїз зручно по нїй на гору, коли переконав ся, що в тім місци не ходить варта.

На батерийнім покладї ждав на него Юссуф, котрий дав єму борзенько два завязані в тоненькі шкірочки листи і ще щось устно розповів. Відтак спустив ся Рідлїнґ з корабля у воду і вернув без перешкоди назад на корабель „Барбароса“, де Веґенер дожидав єго занепокоєний.

Підчас коли керманич надягав знову на себе свою одіж, здавав короткий звіт. — Один з тих листів, пане Веґенер, то до Майнертового брата в Ґданьску. Той малий просить вас, щоби ви то письмо старанно сховали і аж в Амстердамі віддали на почту, бо в нім містять ся важні повідомленя. Другий лист містить в собі перегляд послїдних депеш з Константинополя і тайні прикази Ібрагіма-пашї і єсть для вас призначений. — Крім того маю вам ще передати, що мусимо старати ся на всякий слу-

ставив дотеперішну акцию правительства в справі полекшень і представив основи предложеня правительства, запевняючи, що правительство готове приняти всї пропозициї, зміряючі до змодернізованя податкового поступованя, на скілько то не буде сполучене зі шкодою для державних фінансів. В дискусиї над сею заявою забрали голос пп. Каспер, Будзиновский, Рорльсберґ, Фрідман, Реинер, а опісля вибрано референтів для поодиноких відділів.

Італійско турецка війна не приносить нїчого нового. Очи всїх звернені тепер на Туреччину, в якої нутрі переживає ся важний перелом: борба правительства з парляментом, Султан, як здається, розвяже парлямент, мимо протесту населеня.

Іменно доносять нинїшні телєґрами з Константинополя, що комісия сенату заявила ся за розвязанєм палати послів. „Neue fr. Presse" довідує ся з Константинополя, що султан підписав вже декрет розвязуючий палату. Опозиция, до котрої належать і Альбанцї, невдоволені розвязанєм і тому побоюють ся в Константинополи нової ворохобнї між Альбанцями на случай розвязаня парляменту.

На полї борби повна тишина. Триполїтаньскі посли Фергард і Баруні вислали з помочию турецкої печати отверту телєґраму до італьяньского правительства, в котрій протестують против поширюваня з помочию лїтаків проклямаций до триполїтаньского населеня, взиваючих до зложеня оружя.

Вчерашні телєґрами принесли непотверджену доси вість, що російскі войска переступили в 3 місцях границю Монґолії і що проголошеня протекторату над Монголією надїють ся кождої хвилї.

Рівночасно обсадили Монголи сими днями манджурске місто Хайляр, положене на лінії транссибирийской зелїзницї. Хіньскі власти і мешканцї втекли до росийских кольоній. Монголи з'орґанізували нові міскі власти.

В нутрі хіньскої держави ситуация представляє ся тепер так: Ворохобні войска в силї 25.000 людий рушили на Сіякан, инший відділ готовить ся до маршу на Пекін. Цїсарский двір має утїкати до Еголь, шукаючи там для себе захисту.

Анґлія, задививши ся на Росию, вислала знов 2 баталїони піхоти з Бомбаю до Хіни.

Заява правительства, яку новий кабінет француский предложив вчера палаті послів, каже: Є обовязком правительства злучити всї републиканьскі партиї в одну нерозривну цїлість, аби забезпечити як найскорше ухвалене марокканьского договору, який доповнений вскорі умовою з Ішпанією дасть Франциї право з'орґанізувати в Марокку протекторат, що буде природним закінченєм нашої полїтики в Африцї західній. Той договор дозволить Франциї удержати з Німеччиною відношенє взаїмної прихильности. Правительство рішило удержати на дальше дотеперішні союзи. Оно рішучо буде піддержувати свою повагу і хоронити публичного спокою та возьме під нагляд парляменту полїтику суспільного розвитку і публичного вихованя. Дальше переведе службову праґматику, закон о виборчій реформі, буде боронити сьвітску школу перед всякими напастями і займе ся справою податкової реформи. Заява кінчить ся словами: Хоч наш край в засаді бажає мира — то однако не є він паном всїх можливостий і мусить берегти своїх обовязків. Армію і маринарку буде правительство все окружати своєю опікою, бо бачить в них головну оборону републики і вітчини.

Новинки

Львів, 17 січня 1912.

— **Письменні іспити клявзурові** кандидатів на учителїв шкіл середних відбудуть ся у Львові в днях 16 і 17 лютого с. р., а кандидаток на учительки в тих школах (також в женьских лїцеях в днях 19 і 20 лютого с. р. а відтак послїдують безпроволочно устні іспити. Кандидати і кандидатки, котрі наміряють приступити до того іспиту повинні о тім повідомити дирекцию Комісиї іспитової устно або письменно найдальше до дня 9 лютого с. р. і подати докладно предмети з котрих наміряють здавати іспит.

— **Комісия іспитова** для учителїв шкіл народних в Бережанах подає до відомости, що поданя о припущенє до іспиту кваліфікацийного в реченцї лютовім 1912 треба вносити через свою окружну Раду шкільну найпізнїйше до дня 10 лютого с. р.

— **Надзвичайні загальні збори** Руского Товариства педаґоґічного у Львові відбудуть ся дня 2 лютого 1912 о 10 год. рано в салї філії рускої ґімназиї (Народний Дім, II поверх). На порядку дневнім: Зміна статута. З огляду на вагу справи просить ся о численну участь. Від Видїлу Р. Т. П. о. Тит. Войнаровский, голова, К. Малицка, секретарка.

— **З Дирекциї** руск. ґімназиї в Перемишлї. Іспити приватні і вступні відбудуть ся в днях 31 січня, 1, 3, 3 і 5 лютого. Що до вибору реченця належить порозуміти ся з Дирекциєю устно або письменно в послїдних днях січня. — Дирекция.

— **Жертви морозу і — горівки.** З Рогатина доносять, що там підчас великого морозу дня 13 с. м замерзло 2 паробків, Андрій Макар і Іван Рихта, котрі підпиті вергали зі Снятина домів. При замерзлих найдено ще фляшку з горівкою.

— **Втеча з вязниці.** Із Станиславова доносять: Петро Винник поправдї Винничук з Довгої Волиньскої, засуджений перед кількома днями на 5 місяців тяжкої вязниці за обманьство, котрого допустив ся в той спосіб, що хитрим способом відобрав асекурацийну нагороду за того, котрий мав до того право, втік з арешту тутешного суду повітового. Втеча удала ся, але Винник не довго був на волї, бо ледви прибув до Довгої, як вже єго арештовано разом зі спільником, при котрім знайдено 600 К. Винника разом з товаришем відставлено до арешту а гроші зложено в судї. Винник оправдував ся тим, що єму стало совістно і він хотів через свого знакомого відібрані неправно гроші звернути калускій аґентії краківского товариства асекурацийного.

— **Зловив ся,** і то добре, дорожкар ч. 170, котрий вчера відвозив якогось пана на ул. сьв. Петра, а відтак на ул. Кордецкого. Пан той зисівши заплатив після такси за 2 курси, а дорожкар накинув ся тодї на него і зачав в страшний спосіб ганьбити того пана. Притих аж тодї, коли той пан сказав єму, що єсть — аґентом поліцийним. За таке поведене потягне поліция дорожкаря до одвічальности.

— **З зелїзниці.** З причини заметелий сніґових здержано рух на шляху зелїзничім Коломия-Стефанівка загальний дня 16 см. аж до відкликаня. Нинї привернено рух товаровий на шляху Біла Чорткiвска-Заліщики.

чай нинї досьвіта з пристанї уступити ся, бо Капудан бей зачинає нас дійстно підозрівати і хоче казати завтра перешукати наш корабель.

— От тобі маєш! — сказав на то аґент гнївливо. — Добре Юссуфови так говорити: уступити ся з пристанї! — Але як?! — Против волї турецкого адмірала не видобудемо ся із сеї лапки!

— Але мусимо! Бо ваші звіти не мають ніякої вартости, пане Веґенер, коли они аж по місяцях дістануть ся в руки правительства — сказав на то енерґічно молодий керманич. Певно, що то буде штука — зважити ся на щось такого! Але так як я знаю капітана, то він зважить ся зробити Туркам збитка мимо грозячих пушок!

*

Коли на сході зачало свитати, показав ся на кораблях єгипетско-турецкої фльоти якийсь дивний рух, котрий при лїнивім спокою з послїдних днів мусів конче впасти в очи. Лодки підпливали до берега, від корабля до корабля давано собі сиґнали, а коли відтак добре роз виднїло ся і можна було роздивити ся по цїлій площі пристанї, видко було, що більша часть лїнийних кораблів розпустила вже малі вітрила і перепливає через в'їзд до пристанї і там поза ним в заливі уставляла ся инакше супротив стоячих там сполучених фльот. Останок турецкої фльоти навертав якраз до в'їзду і виплинув відтак з пристанї. Лиш три тяжкі шунери, уживані більше до перевозу, остались в пристанї.

На покладї „Цїсаря Барбароси" слїдили уважно за ним рухом. Коли тепер ще й ранний вітер ставав поволи сильнїйший, старий капітан Шлєр, що займав місце першого керманича, затирав собі з радости руки і сказав до стоячого коло него аґента: О що заклад, пане Веґенер, що за три години будемо вдоволені плавати по свобіднім мори? — Панове Турки не могли нам лїпше приготовити втечу! От дивіть ся, цїла їх компанія в виду союзної фльоти запускає знов якорі і заким они упорають ся, то я буду вже далеко в дорозї.

— Але тут в пристанї стоять ще три...

— Тоті? — сказав Мілер погірдливо. — Тоті старі човни нехай дякують Аллахови, коли я їх лишу в спокою! Мої чотири бронзові песики мають добрі зуби, вірте менї! А мої молодцї уміють так само добре наставити пушку як і випити пів фляшки руму одним душком!

Оттак на „Цїсарю Барбаросї" повитали той памятний день 20. жовтня, що мав рішити о свободі цїлого народу. А гамбурґскому кліпперови судило ся в пристанї в Наваріно пустити в рух подію всесьвітної історії. Дослїди історичні доказали, що того дня розпочала ся борба лиш внаслїдок того, що зійшли ся разом дивні обставини. Анї Турки анї союзні держави не мали того дня наміру розпочинати морску битву. Хоч Сер Кодрінґтен і поставив ультіматум, то не був би нїколи приступив до атаку, хоч би й з турецкої сторони не дали були ніякої рішучої заяви, як би Капудан бей, рознервований підшептами свого секретаря не розпочав був канонади, котру анґлійский комодоре хибно зрозумів.

Була може десята година перед полуднем, коли нараз як би на якесь чародійне слово „Цїсар Барбароса" розвинув всї свої вітрила і мов стрілою пустив ся до в'їзду від пристанї, перед котрим у віддали ледви трох морских миль стояла єгипетско-турецка фльота широким каблуком. Одному з позіставших ще шунерів удало ся за втїкаючим стрілити з двох пушок, котрі однак не зробили більше нїчого як лиш заалярмували стоячі перед пристанию кораблї. Скоро пливучий кліппер так лиш гнав по леґко порушенім пори і як шалений летів простїсенько на „Александрию", що займала середину в рядї кораблів, бо в противнім случаю мусів би обплисти остров Сфактерию, що замикає залив від полудня, щоби видобути ся на море.

Ледви що пролунали в пристани оба вистріли з пушок, на турецких кораблях в шаленім посліху повитягали якорі та понаставляли вітрила — в кілька мінут за пізно! Бо коли кліппер гнав тепер помежи „Александриєю а найблизшим коло неї лінийним кораблем, то пропустили добру нагоду, щоби стріляти в цїлу ширину втїкаючого корабля. Неправильна канонада, яка тепер розпочала ся, пошкодила „Цїсареви Барбаросї" лиш о стілько, що урвала єму кусень покладового поруча.

Але зато внаслїдок тої стрілянини оживила ся і фльота союзних держав.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** У онодішнім вічу учительскім взяло участь 10.000 учителів з цілого краю — манїфестация яких рідко. — В Брідках і Любіни, львівского повіта ширить ся шкарлятина; в Рудавцях і Пісках а також на Знесіню і Замарстинові прокидає ся тиф черевний; в Глуховичах ад Гаї — червінка а в Жиравці коклюш. — Софію Кухаржевску, належачу до ватаги аґентів російских з'орґанізованої Стецишиним з Бродів, котра сидить тепер під ключем львівского суду карного побили оногди досить сильно єї товаришки, що сидять разом з нею замкнені. — Заблукав ся вчера 11-лїтний Петро Шиманьский з Білки шляхотскої, котрого матїр записала до школи і примістила у знакомих. Хлопець не знає анї де мешкає анї до якої школи ходить. Поліция віддала єго в опіку комісарияту II. дільниці.

— **Кровава борба з розбишаком.** Вчера в полудне з'явила ся на місци кровавої події на Брандштетерівці, в домі під ч. 206, судова комісия, в склад котрої входили: судия слідчий Зубржицкий, прокуратор Фоґель, два рушникарі, комісарі поліциї Пісарский і Кандяк та аґенти поліцийні Янклевич і Зайнфельд. По переведеню візиї льокальної і пороблению фотоґрафічних знимок забрано тїло бл. п. Куранта до інститута судової медицини а поліция перевела дуже строгу ревізию, при котрій заквестіоновано богато річий належачих до Бялоня; близше їх розглянене викаже, з котрих крадіжий они походять. — На поручене поліциї жандармерия відшукала також жінку Шопского і арештувала єї та відставила до арештів поліцийних.

Похорон убитого аґента поліцийного бл. п. Куранта відбуде ся завтра, в четвер о 2 год. по полудни з міского дому жалоби при ул. Кохановского ч. 96. Уладженем похорону займе ся дирекция поліциї. З поручення президента міста Найманна управа заведеня похоронного не числить ніяких коштів.

Про саму кроваву борбу розповідають ще слідуючі подробиці. Коли Курант зранений на смерть мав ще на стілько сили і притомности, що візвав помочи, вбіг аґент Янклевич і прискочив до Бялоня та хотячи єго обезсилити, вхопив єго за горло. Бялонь тоді впакував єму в рот цілу руку. Янклевич за то вкусив єго в палець а Бялонь хотів вкусити єго в лице; в тій хвили вкусив єго Янклевич в ніс. Тимчасом Зайнфельд видячи, що товариші так довго борють ся з розбишаком, віддав арештованого Шопского під опіку комісаря Пісарского і вбіг до хати. Зайнфельд відобрав Бялоньови револьвер і стягнув опришка на землю та придержав а Янклевич тимчасом засьвітив в хатї. Відтак звязали Бялоня і аж тепер побачили, що Курант лежить на ліжку неживий лицем до ліжка, в тій позициї, яку мав підчас борби з розбишаком. Показало ся, що він вже неживий.

— **Маркіянові сьвята.** Дня 31-го грудня 1911 р. відсьвятковано в Сокали память 100-тих роковин уродин Маркіяна Шашкевича. В сали „Народ. Дому" зібрала ся дуже чисенно місцева і замісцева інтеліґенция та міщаньство, а до зібраних промовив проф. Біленький, котрий в своїй промові вказав на великі заслуги Маркіяна для нашого українського письменства та нашого народного відродження. Відтак відбув ся концерт, на який зложили ся: мішаний хор під батутою п. В. Коцкого, декламация п-и Караванівної, тенорове сольо п. Хрупца, відспіване в супроводі фортепяну та дует „Ой не куси мене чарами", відспіваний рівнож п. Хрущем та п-ою Коцкою. Прекрасна гра на цитрі п-ї Банахової та поновний спів хору міщаньского закінчили першу часть сего торжества.

Друга половина торжества відбула ся слідуючого дня і розпочала ся богослуженем, в часі котрого виголосив патріотичну промову до народу о. Сапрун зі Стенятина. Відтак рушив похід, зложений з множества умундурованих Соколів та Січовиків з відзнаками та кінними четами на чолї, дальше молодіж всіх середних та народних шкіл, загально понад 8000 народа, Львівскою улицею на улицю Шашкевича, де слідувало торжествене відслонене пропамятної таблиці. Тут промовив до зібраних голова обходового комітету проф. Банах, що в ядерних словах вказав на важність хвилї. Почім відограла міска музика „Марш Соколів", а зібрана публика зі співом на устах „Ще не вмерла" рушила дальше до „Нар. Дому".

Вечером тогож дня відбув ся людовий концерт, в часі котрого виголосив п. Сполитакевич, селянин з Хороброва, високо патріотичну промову про заслуги М. Шашкевича, а єго донечка, кількалїтна дівчинка віддеклямувала поему М. Шашкевича з глубоким чувством. Слідували відтак продукциї селяньских хорів з Нисмич, Хороброва та Угринова.

Піднести належить льояльність посадника міста Сокаля, п. Восочаньского, зглядом обходового комітету, бо не лише позволив міскій музиці брати участь в тім народнім нашім сьвяті, але також велів удекорувати ратуш міский народними хоругвами.

— **Намірене самоубийство.** В Перемишли пострілив ся тяжко в плече вояк 45 полку піхоти День, котрий в самоубийчім намірі стрілив до себе з карабіна. Карабін в послідній хвили схитнув ся а куля замість в шию, пішла в плече. Тяжко раненого відставлено до шпиталю. День подав за причину самоубийства знеохоту до служби войскової. День служив вже шестий рік при войску, з чого чотири пересидів у войсковій вязници за то, що по пяному убив в Сараєві корчмарів.

Телеґрами.

Відень 17 січня. „Korr. Wilh." доносить: Апостол. нунций о. Бавона занедужав поважно. Заходить обава компліканций.

Відень 17 січня. Нині відбуло ся перше засїданє межинародної комісиї нафтової в присутности около 80 делеґатів з монархії. Репрезентовані були майже всї держави европейскі і Америка. В імени правительства прибули міністри робіт публичних Трнка і представителї инших міністерств.

Париж 17 січня. Відмінно як в палаті послів, де кабінет узискав більшість, в часописях гадки суть поділені. Консервативні часописи і націоналїстичні роблять поважні застереженя і заявляють, що все зависить від того, чи в кабінеті возьмуть верх впливи Поанкаре чи Буржоа.

Пекін 17 січня. Юаншікаї одержав по замаху зі всїх сторін ґратуляциї, також і від посольств. — В Тенґ-чу коло Чіфу висїло на беріг 300 революціонїстів і заняли місто. З провінциї Гонан, особливо же з Ченґану доносять о поважних розрухах, так само в Тієнцину.

Вашинґтон 17 січня. Заповідь департаменту державного о інтервенциї на Кубі була викликана депешами з Гавани, котрі доносили, що жаданя ветеранів роблять трудности Ґомезови і кажуть припускати заложене варти войскової та дальших запутанин.

Ціна збіжа у Львові.

дня 16-го січня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11 50
Жито	9·10	„	9·40
Овес	8·—	„	8 30
Ячмінь пашний	8·—	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	10 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	14·—	„	15·—
Вика	9·—	„	13·—
Бобик	8·10	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	115·—	„	135·—
Конюшина шведска	70·—	„	90·—
Тимотка	60·—	„	75·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний двірець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, 1·30, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова, †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·00
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·12, 9·52†)

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозинського під зарядом І. Нахоняка. (Телефона ч. 587).